

tíðindablaðið

sosialurinnPostsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevart: p/f sosialurinn

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (Ábyrgd)

Bláðólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurinn. Prent: p/f pressan 1981

Føgur orð, men...

oddagrein

ØLL TOSA um veðrið, men eingin ger nakað við tað. Hetta verður mangan tikið til, og soleiðis kann eisini av sonnum sigast um sjónvarpsmálið.

LIKA SIÐANI Sjónvarpsfelagið undan næstseinasta lögtingsvali bað Tingið um loyvi at senda, hevur sjónvarpsmálið verið gott samtalevni millum tingmenn. Tá frættist, at longu tá vóru um 800 sjónvarpstól í Havnini, so ikki var lukkuligt hjá nøkrum, sum hevði í hyggju at leingja um sína politisku karrieru umboðandi Suðurstreymoy, at atkvøða ímóti. Málið varð samtykt uttan at nøkur reglugerð varð gjørd. Seinri varð so eitt ilt av eini reglugerð orðað.

HETTA SAMA mál gjørdist aftur sera aktuelt tá rossahandilin mikli varð gjørdur í heyst millum teir triggjar landsstýrisflokkarnar. Nú skuldi almenna sjónvarpið setast á stovn og lýst varð eftir stjóra. Tað var neyvan orsakað av væntandi áhuga fyri nevndu lýsing, at eingin sjónvarpsstjóri enn er settur. Ósemja tók seg síðani

aftur upp í landsstýrinum og vit hoyrdu einki aftur frá tí.

MEN í síðstu viku var sjónvarpsmálið aftur til umrøðu í Tinginum. Hesaferð orsakað av einum uppskoti frá Javnaðarflokkinum um at broyta sjónvarpslógina. Tað áhugaverda visti seg nú, at tveir av landsstýrisflokkunum tóku fullt og heilt undir við hugsanini í javnaðaruppskotinum. Teir vóru tí noyðdir at atkvøða ímóti teirra egnu samvitsku.

UNDIR HESI lögtingsumrøðu kom annars mangt og hvat fram av áhuga. Tingmenn harmaðust um »flóðalduna av síðleysum videofilmum«, sum tað æt, og vóru flestallir samdir um, at eitt gott feroyskt sjónvarp kann byrgja upp fyri hesum vansom. Men ikki eitt einasta orð um hvar hetta nógv umtalaða feroyska sjónvarpið blívur av.

HÓAST MONG føgur orð — sum helst eisini vóru væl meint, hevur ein so ómettaliga ilt við at siggja nakran veruleika og vilja hjá tinginum í hesum máli. Ein freistast at hugsa so ilt, at tað veruliga er meiningin hjá landsstýrinum at tosa málið í hel.

Svar til LFU:

Uppskotið er tikið aftur

Starvsnevndin í LFU hevur sett mær og javnaðarflokkinum ein fyrispurning í blaðunum um javnaðarflokksins uppskot um kollegiubygging.

Spurt verður fyri tað fyrsta, hvi javnaðarflokkurin ikki setti seg í samband við LFU og Landsfelagið fyri Ungdómsfeløg, æðrenn hann legði uppskotið sitt fram á ting, og fyri tað annað, nr vit ætla at gera tað.

Til hetta skal eg loyva mær at svara, at tað ikki er vanligt, at politiskir flokkar leggja uppskot fyri politiskt óheftar felagsskapir, sjálvt um uppskotini, talan er um, við koma viðurskiiftunum hjá slíkum felagsskapum.

Harafturimóti er vanligt, at ein nevnr tann ella teir felagsskapir og áhugaðar, sum uppskotið viðkemur, í viðmerkingum

ella við fyrstu viðgerð, og verða slíkir bólkir vanliga bjóðaðir til fundar við tí nevnd, har uppskotið verður viðgjørt, og kunnu har mæla til ella frá.

LFU og Landsfelagið fyri Ungdómsfeløg eru nevnd í viðmerkingunum til nevnda uppskot. Hinir áhugaðar flokkarnir, sum uppskotið umfatar, vórðu ikki nevndir. Tað er eitt mistak.

Annars vóru teir flestu áhugaðar, sum uppskotið umfatar, nevndir, undir fyrstu viðgerð á tingi.

Uppskot okkara var annars soljóðandi:

Lögtingsmál nr. 31/1982: Uppskot til samtyktar um kollegiubygging

Uppskot til samtyktar

I. Løgtingið ásannar, at tað almennu nú má taka sær av bústaðarspurninginum hjá ungdominum í læru, ungdomi í arbeiði uttan fyri heimbygðina og annars øðrum, sum ikki sjálv eru for fyrri at fáa sær tak yvir hovið.

II. Løgtingið áleggur tí landsstýrinum at leggja uppskot til lóg um almenna kollegiubygging fyri lögtingið í komandi ólavskutingsetu.

Hetta uppskot er nú tikið aftur, og tað gevur tí onga meining at svara tí næsta spurninginum.

Tað skal to verða lagt aftrat, at vit ætla at leggja uppskot fram aftur í Ólavskutingsetuni við tí endamáli at fáa í lag almenna kollegi- og íbúðarbygging fyri tey, sum hvorki eru umfatað av uppskotinum hjá LFU ella av galdandi reglum fyri íbúðargrunn/ Húsalandsgrunn.

Forshavn, 1. des. 1982
Jóannes Dalsgaard

Kirkjurnar og triðji heimurin V

C. Høvuðshendingar í søgu økumenisku rørslnar

Vit kallaðu uppkomu økumenisku rørslnar »eina vend í kirkjuseguni«. Men henda vendin kom ikki knappliga. Ein long søgulig gongd færdi fram til at Heimsráð kirkjunnar varð stovnað í 1948, og enn í dag heldur henda gongd fram. Fyri fullkomuliga at skilja tann týðningin, sum økumeniska rørslan og Heimsráð Kirkjunnar hava í dag, verður neyðugt at draga fram høvuðshendingar í tí gongdini, sum kann kallast »søga økumenisku rørslnar«. Núverandi Heimsráð Kirkjunnar er vordin til við at tryggja høvuðsgeirnar í økumenisku rørslini. Altjóða Missionsráðið, »Faith and Order« og »Life and Work«, eru gingnar saman.

Heimsmissionsráðstevnan í Edinburgh 1910

Skal eitt árstal setast fyri byrjanini av økumenisku rørslini í nýggjari tíð, má tað vera heimsmissionsráðstevnan í 1910 í Edinburgh. Á hesi týðningarmiklu ráðstevnu varð roynt at seta út nakrar linjur, sum tað samarbeiðið á »missionsmarkini«, ið varð byrjað longu í 19. öld, kundi halda fram eftir. Í Edinburgh komu saman missionsleiðarar úr øllum portum av »sendaralondunum« í Vesturheiminum og nakrir umboðsmenn úr triðja heiminum. Ráðstevnan var væl fyrireikað og dugnaliga stýrd av amerikumanninum John Mott, sum eisini var ein av oddamonnunum í Altjóða KFUM og Kristiligu Studentarørsluni.

Av tí at ráðstevnan í Edinburgh hevði savnað missionsleiðarar við ábyrgd, so kundu har verða tiknar avgerðir, sum finga stóran týðning. Tann týðningarmesta avgerðin var kanska, at ein »framhaldsnevnd« var sett, ið hevði til uppgávu at færa heimsmissionsráðstevnuna víðari og fyrireika stovnanina av einum altjóða felagsskapi. Soleiðis varð heimsmissionsráðstevnan beinleiðis orsök til at »Altjóða Missionsráðið« varð stovnað í 1921.

Tá ið Edinburgh-ráðstevnan fekk so stóran týðning kemst hetta eisini av, at missionsarbeiðið var mesta drivkraftin aftanfyrri tiltøkini, sum

fórdu til stovnanina av økumenisku rørslini. Tá ið 1200 missionsleiðarar hittust í Edinburgh at tala um samarbeiðstrupulleikar á »missionsmarkini«, so færdi tað sjálvandi eisini til at tosað varð um samarbeiðstrupulleikar kirkjanna millum »heima«.

Altjóða Missionsráðið

Altjóða Missionsráðið varð stovnað á einum fundi í Lake Mohonk í USA í 1921, ein beinleiðis fylgja av ráðstevnunni í Edinburgh 1910. Hetta ráðið var ein samarbeiðsstovnur fyri nógv missionsráð í »sendaralondunum« og fleiri sonevnd »tjóðskaparlig kristin ráð« á »missionsmarkini«. Altjóða Missionsráðið hevur hildið týðningarmiklar heimsmissionsráðstevnur í Jerusalem 1928, Tamboran 1938, Whitby 1947, Willingen 1952 og Ghana 1957/58. Á hesum ráðstevnum vóru gudfrøðilgir og praktiskir trupulleikar hjá heimsmissionini viðgjördir. Nógv av tí, sum har kom av skafti, hevur týðning fyri missionina dagin í dag.

Høvuðsendamálið hjá missionsráðnum var samskipan og ráðlegging. Ráðið var eitt forum, har bæði »ungar« kirkjur fræa missionslondunum og missionsfeløg og kirkjur úr Vesturheiminum kundu hittast og tingast um felags trupulleikar og byrja ávíst samarbeiði um missionsvirkssemi.

Faith and Order (Trúgv og kirkjuskipan)

Ein av grundunum til, at Edinburgh-ráðstevnan fekk slíkan týðning, var, at hon var so umfatandi: Tað var fyrsta ferðin, at umboðsmenn frá øllum kirkjusamfeløgum (uttan katólskum og ortodoks-um) hittust. Men hetta

gjørdi eisini, at ráðstevnan ikki kundi tala um spurningar viðvíkjandi læru og gudfrøði, tí tað hevði Anglikanska kirkjan sett sum treyt fyri síni luttøku. Men hetta kendi anglikanski bispurin úr Amerika, Charles Brent, at vera ein stóran sakn; so á ráðstevnunni í Edinburgh fekk hann ta hugskot (kall), at hann skuldi skipa fyri eini heimsráðstevnu, ið just skuldi samráðast um kirkjuligan einleika, serliga viðvíkjandi læru- og kirkjuskipanarspurningum.

Í árunuma ftaná Edinburgh ráðstevnuna arbeiðdi Brent hugaður við hesum máli, men vegna fyrra heimskriggið kom ráðstevnan ikki í lag fyrr enn í 1927.

Tá varð ein ráðstevna hildin í Lausanne í Schweiz, og úrslitið av henni var, at rørslan »Faith and Order« varð stovnað. Tað eydnaðist eisini at fáa summar av teim ortodoks kirkjunum at vera við í tí granskingararbeiði um einleika kirkjunnar, sum Faith and Order-rørslan skipaði fyri. Men rómversk-katóliska kirkjan vildi ikki vera við. Næsta »Faith and Order« ráðstevnan varð hildin í Edinburgh í 1937, og varð har tikin prinsippavgerð um at stovna eitt Heimsráð Kirkjunnar saman við rørslini »Life and Work« (Framhald).

Kelda: Lestrartilfar, sum varð sent út í samband við áðalfund Heimsráð Kirkjunnar í Nairobi 1976.

Thorben Johannesen

Postboðini í Havn:

Postflutningurin verður meira ópersónligur við avheintingarskipan

Viðmerking til greinir á forsíðu Dagblaðsins 24. og 26. nov.

Tá vit komu til arbeiðis mikumorgun 24. nov. og sou Framhald á síðu 11